

58-GIAU VẬT DỤNG CỦA TỖ KHEO>>7**A. DUYÊN KHỞI**

Một thời, đức Một thời Đức Phật ở vườn Cấp-cô-độc, rừng cây Kỳ-đà nước Xá-vệ. Bấy giờ, có cư sĩ thỉnh chúng Tăng thọ thực vào sáng ngày mai. Liên trong đêm đó sắm sửa các thứ đồ ăn thức uống ngon bổ, sang rạng ngày hôm sau đến báo tin giờ thọ thực.

Bấy giờ, nhóm mười bảy Tỳ-kheo mang y bát, tọa cụ, ống đựng kim đến để một bên rồi thông thả kinh hành, chờ giờ ăn đến. Nhóm sáu Tỳ-kheo rình lúc nhóm mười bảy đi kinh hành quay lưng lại chỗ để đồ, liền lấy y bát, tọa cụ, ống kim của họ giấu. Khi nhóm mười bảy Tỳ-kheo nghe báo tin giờ thọ thực đã đến, thì phát hiện, nên hỏi:

- Y bát, tọa cụ, ống kim của chúng tôi để tại đây, ai đem đi đâu?

Các Tỳ-kheo khác hỏi:

- Các ông ở đâu đến?

Nhóm mười bảy trả lời:

- Chúng tôi ở đây. Mang y bát, tọa cụ, ống đựng kim để một bên, rồi đi kinh hành, chờ đến giờ ăn.

Trong khi đó, nhóm sáu Tỳ-kheo đang đùa giỡn ở trước. Các Tỳ-kheo khác quan sát, thấy nhóm sáu đang đùa giỡn, khẳng định những người này lấy y bát đi giấu.

Các Tỳ-kheo nghe biết, trong số đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết hổ thẹn, hiềm trách nhóm sáu Tỳ-kheo,
- Sao các thầy lấy y, bát, tọa cụ, ống kim của nhóm mười bảy giấu đi?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đánh lễ dưới chân Phật, rồi

>>7. Ngũ phần: Ba-dật-đề 78; Tăng kỳ: 64; Thập tụng, Căn bản: 67. Pali, Pác. 60.

ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Việc các ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Nhóm sáu Tỳ-kheo, sao các ông rình lúc nhóm mười bảy Tỳ-kheo đi kinh hành quay lưng lại, lấy y bát tọa cụ ống kim của họ giấu đi?

Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo rồi, bảo các Tỳ-kheo:

- Những kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, giấu y, bát, tọa cụ, ống đựng kim của Tỳ-kheo khác, tự mình giấu hoặc bảo người giấu, cho đến giỡn chơi, Ba-dật-đề.

B. GIỚI TUỞNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên.

Tỳ-kheo giấu y bát tọa cụ ống đựng kim của Tỳ-kheo khác, hoặc sai người giấu, kể cả giỡn chơi, Ba-dật-đề.

Tỳ-kheo-ni, Ba-dật-đề. Thức xoa-ma na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Nếu thật biết rõ vật của người kia, thể tất cho nhau mà lấy cất; hoặc để nơi đất trống, bị mưa gió làm tổn hoại nên lấy cất; hoặc người chủ của vật tánh bữa bãi, bỏ y bát tọa cụ ống kim một cách lung tung, nhằm mục đích cảnh giới họ nên lấy cất; hoặc mượn y của người kia mặc mà người kia không thu xếp, sợ mất nên lấy cất; hoặc vì y bát các vật này mà đưa đến mạng nạn, phạm hạnh nạn nên lấy cất; tất cả đều không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới; si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.